

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

TURZA WIELKA

1. Nazwa

budynek gospodarczy

2. Czas powstania

pocz. XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

Turza Wielka 49
13-214 Uzdrawo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat:
działdowski

gmina:
Działdowo

6. Formy ochrony
**Ustawa z d. 23.07.2003 o
ochronie zabytków i opiece
nad zabytkami (art. 7)**

- wpis do rejestru zabytków:

.....
- ustalenia ochrony w MPZP
Gminy Działdowo - Uchwała nr
V/27/03 Rady Gminy Działdowo
z d. 21.02.2003

**Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo
budowlane (art. 39. ust. 3)**

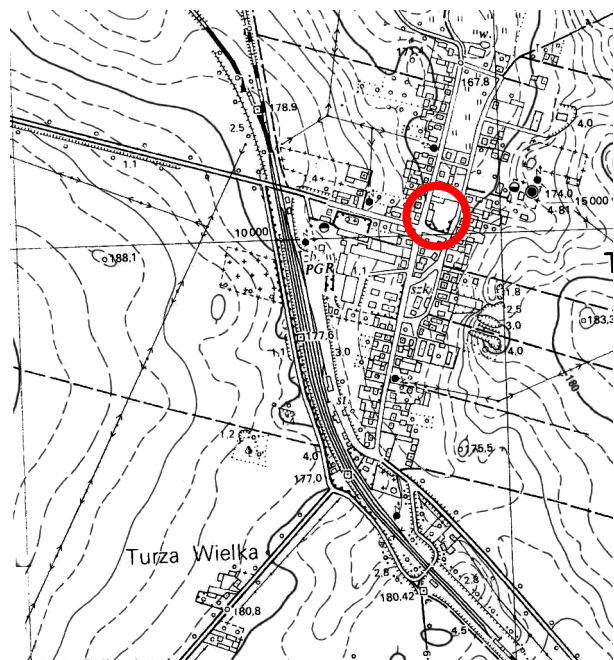
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: listopad 2012r.

podpis:

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Budynek wybudowany na murze otaczającym siedlisko. Założony na planie prostokąta, 1,5-kondygnacyjny. Murowany w partii przyziemia z kamienia polnego, w kondygnacji wyższej z cegły silikatowej, z dekoracjami z cegły ceramicznej, licowej. Dach dwuspadowy kryty papą. Otwory okienne i drzwiowe o wykroju prostokątnym, zamknięta odcinkowo. Detal architektoniczny w postaci ceramicznego opracowania przepruć, naroży gzymsów międzykondygnacyjnego i podokapowego oraz rytmicznych pasowych podziałów. Okna metalowe (żeliwne) wielokwaterowe, drzwi i wrota – deskowe, na zawiasach pasowych.

11. Stan zachowania

Zachowana historyczna bryła i kształt budynku oraz materiał wykonania.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Pierwsza wzmianka o Turzy Wielkiej (*Groß Tauersee*) pochodzi z 1408r. Mieszkał tu wówczas Otto Kikoł. W 1482r. Mikołaj otrzymał 4 włóki sołeckie celem założenia wsi czynszowej, a w 1486r. 2 włóki lemańskie na prawie chełmińskim otrzymał Stanisław. Ks. Albrecht Hohenzollern nadał dziedziczne sołectwo w Turzy Wielkiej rodzinie Zakrzewskich. Dobra należały później do rodziny Finków herbu Ziemia. W 1544r. Albrecht Fink odstąpił Turzę Wielką w drodze zamiany Fryderykowi von Oelsnitz (Oleśnickiemu), marszałkowi nadwornemu. Majątek istniał tutaj jeszcze w okresie międzywojennym, właścicielem był Aleksander Kamiński.

13. Uwagi

Ze względu na wartości historyczno-kulturowe dokumentujące typ zabudowy regionalnej w układzie siedliskowym, obiekt należało ująć w gminnej ewidencji zabytków. Dodatkowo ochroną należy objąć całe siedlisko wraz ze starodrzewem.